

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

1. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

4. LEDNA 2015

Z obsahu:

**Nehledejme v tomto životě
žádné jiné jméno,
než Ježíš**

Homilie Svatého otce
Františka 3. ledna 2014
- strana 2 -

Slavnost

Zjevení Páně - 6. ledna
- strana 4 -

**„Zrozen z Otce přede
všemi věky...“**

P. Bernward Deneke FSSP,
Wigratzbad
- strana 5 -

**Láska k Bohu
(3 - dokončení)**

Sv. Alfons Maria z Liguori
- strana 6 -

**Papež František uctil
Neposkrvněné Početí
Panny Marie**
- strana 7 -

**Obrácení vrchního
římského rabína (1)**

P. Mieczysław
Piotrowski TChr
- strana 8 -

**Být křesťanem jako cesta
od jeslíček ke kříži podle
Edith Steinové (2)**

- strana 9 -

**Vzpomínky
na papeže Pia X. (11)**

- strana 11 -

Abraham Bloemaert (1566–1651): Klanění Tří králů

Nehledejme v tomto životě žádné jiné jméno, než Ježíš

Homilie Svatého otce Františka na svátek Jména Ježíš, kostel del Gesù v Římě, 3. ledna 2014

Svatý Pavel nám říká, jak jsme slyšeli: „Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš: ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka.“ (Flp 2,5-7) My jezuité chceme být označeni jménem Ježíšovým, sloužit pod praporem jeho kříže, a to znamená mít stejné smýšlení jako On. Znamená to myslet jako On, mít rád jako On, dívat se jako On, putovat jako On. Znamená to dělat, co dělal On, se stejným smýšlením, stejným cítěním jeho Srdce.

Kristovo Srdce je srdcem Boha, který se z lásky zřekl sebe sama. Každý z nás jezuitů, který Ježíše následuje, by měl být ochoten zřici se sebe sama. Jsme povoláni k tomuto ponížení, sebezřeknutí. Být muži, kteří nesmějí žít v soustředění na sebe, protože středem Tovaryšstva je Kristus a jeho církev. A Bůh je *Deus semper maior*, Bůh, který nás neustále překvapu-

je. A není-li překvapující Bůh středem, je Tovaryšstvo dezorientované. Být jezuitou proto vždycky znamená být člověkem nekompletního myšlení, otevřeného myšlení, jež neustále hledí k horizontu, kterým je vždycky větší a ustavičně překvapující Boží sláva. A toto je neklid naší hlubiny. Onen svatý a krásný neklid!

Avšak protože jsme hříšníci, můžeme se ptát, zda naše srdce uchovalo onen neklid hledání, anebo naopak zakrnělo; zda je naše srdce stále v tenzi, zda je srdcem, jež nezpohodlní, neuzavírá se do sebe, ale buší v rytmu cesty, kterou se má ubírat spolu s celým Božím lidem. Boha musíme hledat, abychom Jej našli, a po jeho nalezení Jej znovu a stále hledat. Jedině tento neklid přináší srdci jezuitů pokoj. Apoštolský neklid nemá oslabovat hlásání *kérygmatu*, odvážné hlásání evangelia. Je to neklid, který nás připravuje k obdržení daru apoštolské plodnosti. Bez neklidu nejsme plodní.

Tento neklid měl Petr Faber, muž velkých tužeb, druhý Daniel. Faber byl „skromný, citlivý muž s bohatým vnitřním životem a s darem navazovat přátelské vztahy s různými typy lidí“ (Benedikt XVI., *Promluva k jezuitům*, 22. 4. 2006). Byl však také neklidným duchem, váhavým a nikdy neuspokojeným. Pod vedením svatého Ignáce se naučil spojovat svoji nepokojnou, ale také jemnocitnou a vytříbenou citlivost se schopností přijímat rozhodnutí. Byl mužem velkých tužeb, nesl svoje tužby a rozpoznával je. Ba právě tehdy, objevují-li se těžkosti, vynořuje se podle Fabera pravý duch, který podněcuje k činnosti (srov. *Memoriale*, 301). Opravdová víra v sobě zahrnuje hlubokou tužbu změnit svět. A to je otázka, kterou si máme klást: Máme také velké vize a rozlet? Jsme také směli? Stoupají naše sny vzhůru? Stravuje nás horlivost (srov. *Ž 69,10*)? Anebo

Dokončení na str. 10

Bůh v nás a my v něm, to je naše účast na Božím království. Slova Edith Steinové (str. 9) nám dávají tušit obrovské tajemství lásky, které se v našich životech odehrává. Na prvním místě je to láska Boha k nám, lidem. Ta jde až na samou mez – Boží Syn, který přišel jako člověk na zemi, umírá za naši spásu na kříži. Právě toto spojení Betléma (narození ve stáji) a Golgoty (smrt ukřížováním) je jedním z poselství vánoční doby: bez kříže by příchod betlémského Dítěte Ježíše byl jen pouhou epizodou v dějinách lidstva. Ale kříž betlémskou událost proměňuje v jeden z ústředních bodů spásy.

A pak je zde láska člověka k Bohu, která je odpovědí na Boží lásku. Svatý Alfons z Liguori v modlitbě krásně vyjadřuje: „Jak je možné, že jsem Tě viděl v jeslích betlémských, nebo na kříži na Kalvárii, nebo v Nejsvětější svátosti na oltářích, a nemiloval Tě nade všechno?“ (str. 6) Tato otázka by měla často zaznívat při našem zpytování svědomí. A zkušení

Editorial

kněží ve zpovědnici připomínají: „Zapomněl jsi říci, že málo miluješ Boha.“ Přitom je to první přikázání...

Dějiny spásy jsou nerozlučně spjaty také s dějinami katolické církve – té církve, kterou založil sám Vykupitel světa. Papež Pius X. říká, že církev je učitelka duší, řídí srdce lidí a vykonává svou svrchovanou vládu nad celým světem, protože jediná ona, která je Kristovou nevěstou, je nositelkou Pravdy. (str. 11) Tato slova nejsou pečeť nejvyšší zodpovědnosti – zodpovědnosti za duše. Jak důležitá je tedy modlitba za ty, kdo vedou katolickou církev a učí pravdám víry! Zvláště v dnešní zmatené době je třeba vyprošovat u Boha milost jemného rozlišování (str. 5) toho, co je Boží a co je už ze Zlého.

Milí čtenáři Světla, spojme se v tomto roce v kající modlitbě s prosbou o tuto milost! Církev stojí před obrovskými výzvami, které je třeba správně naplnit pod-

le svaté vůle Boží: od adventu prožíváme Rok zasvěceného života (prosme za věrnost v povolání a ve slíbech daných Bohu); Národní eucharistický kongres, který vyvrcholí 17. října 2015 v Brně; synoda o rodině v Římě ve dnech 4.–25. října 2015. To jsou tři úmysly, které bychom po celý rok měli vkládat do svých modliteb. Chtějme skrze naši lásku k Bohu změnit svět, chtějme jeho obrácení – Bůh vyslyší i modlitbu hříšníka!

Vezměme pak za své slova sv. Petra Fabera, která odkazují na včerejší svátek: „Nehledejme v tomto životě žádné jiné jméno, než Ježíš.“ (viz homilie Svatého otce Františka) A máme-li zkušenost s Ježíšem přítomným v našem životě, pak chceme, aby i ostatní lidé poznali Spasitele – jeho jméno je svaté a jeho láska je věčná. Kež přijmou nabídku cesty skrze učení katolické církve, nositelky Boží pravdy zde na zemi! O to společně prosme na přímluvu Panny Marie.

Daniel Dehner

Chceš-li nahlédnout do nesmírných tajemství, která Duch Svatý vložil do dnešních svatých čtení, potřebuješ jeho podporu a světlo ještě více než jindy. Pros Ducha pravdy, aby tě připojil mezi ty své vyvolené, ve kterých *moudrost zapustila kořeny*, aby ti pomohl *moudře chápat věci a odhalovat jejich smysl, abys měl o něm správné poznání*.

Apoštol Jan tě dnes zavede až před sám začátek lidských dějin. Janův *počátek* ještě předchází onen *počátek*, o kterém mluví kniha Genesis. Ještě není ani nebe, ani země. Ale od věčnosti je již Bůh, jeden ve třech Osobách, z nichž jedna je *Slovo*, proto *to Slovo je sám Bůh*. Janův počátek není nástup času, ale věčný Řád nejvyšší Boží Moudrosti. Od ní a podle ní bude mít svůj počátek všechno, co skrze Slovo povstane. Je to plán Boží moci a Boží slávy, která se má projevit v Boží LÁSCE.

Rozhlédni se po všem stvoření, kam jen může dohlédnout lidské poznání, a zvaž, co je moudřejší: zda pokládat svět, do kterého jsi i ty postaven, za dílo náhody a výsledek boje o přežití, nebo za dílo nejvyšší Moudrosti, která byla na počátku a stanovila vše dříve, než cokoliv povstalo. A pokud moudře uznáš, že je to věčná Moudrost, která všemu, co je, vykázała to nejsprávnější místo, co bude pro tebe moudřejšího, než najít také své místo a v něm svůj smysl a svou pravou velikost? Jestliže je opravdu hledáš, pak hledej moudře tam, kde je opravdu můžeš najít. Spolehni se na to, že Slovo již na počátku moudře promyslelo a samo připravilo to posláni a místo, pro které tě stvořilo.

V pokorné úctě a v nejvyšším úžasu se skoň před velebným Řádem, podle kterého v nepředstavitelném prostoru a nepředstavitelném čase Vesmír poslušně, přesně a věrně oslavuje svého Tvůrce. Myslí často na to, že ty jsi uprostřed vesmíru podobně nepředstavitelně maličkou částčkou všeho toho, co existuje. Vždyť i kdybys mohl sám obsáhnout všechno vědění o nesmírném díle, které skrze Slovo povstalo, všechno toto vědění by nesvědčilo o velikosti tvé, nýbrž o velikosti Slova, skrze něž povstalo všechno, co povstalo. Co jiného by bylo tvé vědění, než nedokonalé a více než neúplné nahlédnutí do Projektu, který věčná Moud-

Milost a pravda

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Viděli jsme jeho slávu, jakou má u Otce.

rost stanovila na počátku a ke kterému ty sám nejsi schopen při vši své moudrosti přidat ani čárku?

Nebo snad chceš najít u sebe něco, co není od Něho a co je jen od tebe? Je vůbec něco tak doopravdy ryze tvého? To jediné, co je opravdu jen z tebe, je tvoje neuvěřitelně smělá troufalost, kdykoliv sám od sebe odmítáš moudrost Slova, nerespektuješ Řád a dáváš místo něho přednost sám sobě, když si dovoluješ *nepřijímat Slovo*, ačkoliv jsi sám povstal jen a jen *skrze Ně*, a když k tobě přichází, *přichází do vlastního*. Pokus se s pomocí Ducha Svatého domyslet, jak velké deformace pravdy a spravedlnosti je schopná tvoje vůle při každém i sebemenším takovém odporu, jak je to hrubě urážející a nedůstojné tak vznešeného Slova, které *bylo již na počátku*.

Vadí ti, že by ses měl podrobit, máš pocit, že je to nedůstojné tvé lidské velikosti?

Koho může ponížovat Řád tak vznešený, jemuž v nejvyšší a odvčké moudrosti podřídil Otec nejen nekonečný vesmír a v něm člověka, ale i sám sebe? I osud vlastního Syna spojil nerozlučně s lidským pokolením. Ukládá mu, aby On sám zjevil lidem Otce, Boha, kterého *nikdo nikdy nespátril*⁽¹⁾. Ukládá svému Slovu, aby se *stalo tělem a přebývalo mezi námi*. Vidiš přece, že to není řád slepého zákona, ale Řád *milosti a pravdy*. Celý tento Boží Řád věčného Slova směřuje k jedinému cíli: všem, kdo ho přijmou, *dává moc stát se Božími dětmi*. To je konečný smysl Božího Řádu, který je právě proto posvěcen nejvyšší poslušností Slova, poslušností *až k smrti, a to k smrti na kříži*⁽²⁾.

Uč se proto přijímat Slovo a jeho Řád s nejvyšší úctou a pokorným úžasem jako jediný směrdatný pramen veškeré milosti a pravdy. S radostí mu podrob své soudy a svou vůli. Taková poslušnost tě nevrhá do otroctví, nýbrž právě naopak, pozvedá tě k nejvznešenějšímu bratrství se samotným Božím Synem. *K tomu si tě vyvolil ještě před stvořením světa, abys byl před ním svatý a neposkvrněný v lásce, abys byl přijat za jeho dítě*. Přijmi je-

Liturgická čtení

1. čtení: Sir 24,1-4.12-16 (řec. 1-2.8-12)
Moudrost se sama chválí a slaví uprostřed svého lidu. Otvírá svá ústa ve shromáždění Nejvyššího a velebí se před jeho zástupy: Tvůrce veškerenstva mi dal rozkaz, můj stvořitel mi poručil vztyčit stan. Řekl mi: „Usaď se v Jakubovi, v Izraeli měj své dědictví!“ Před věky na počátku mě stvořil, až na věky být nepřestanu. Před ním ve svatostánku jsem konala svou službu a pak na Siónu jsem obdržela sídlo. Usadil mě v městě, které miloval jako mě, v Jeruzalémě vykonávám svou moc. V lidu plném slávy jsem zapustila kořeny, v Pánově údělu, v jeho dědictví.

2. čtení: Ef 1,3-6.15-18

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce, ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. (To proto,) aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí ve svém milovaném (Synu). Slyšel jsem, jak věříte v Pána Ježíše a jakou lásku projevujete všem křesťanům, a proto nepřestávám za vás děkovat, když na vás vzpomínám ve svých modlitbách, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, udělil dar moudře věci chápat a jejich smysl odhalovat, (takže budete moci mít) o něm správné poznání. On ať osvítlí vaše srdce, abyste pochopili, jaká je

Dokončení na str. 7

ho Řád spolu s Ním a už si nedovol ani v nejmenším pochybovat o jeho pravdě, nýbrž naopak pochybovat musíš o všech svých soudech a o všech svých vlastních jistotách, pokud nejsou bezpečně opřeny o *milost a pravdu*.

Za všechny poklady, které skrývá křesťanům jeho dědictví, oslavuj Hospodina, chval svého Boha, že ti sjednal pokoj a sytí tě jadrnou pšenicí⁽³⁾.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ 1 Jan 4,12; ⁽²⁾ Flp 2,8; ⁽³⁾ srov. Ž 147

Slavnost Zjevení Páně – 6. ledna

Co se slaví tímto svátkem?

Je to památka na událost, kdy mudrci od východu – dle podání Kašpar, Melichar a Baltazar – byli Bohem upozorněni hvězdou nad obyčej jasnou, jež se jim ukázala na nebi, a přišli tak do Betléma, kde v narozeném dítěti Ježíši poznali zaslíbeného Mesiáše, jemu se klaněli a vzácné dary – zlato, kadidlo a myrhu obětovali.

Proč se nazývá tento den také „Zjevením Páně“ (Epifania Domini)?

Protože si dnes církev svatá zbožně připomíná trojí zázračné zjevení Páně světu, které, jak se zbožně věří, dělo se sice v různých dobách, ale vždy téhož výročního dne, totiž:

1. zjevení Páně prostřednictvím zázračné hvězdy mudrcům na východě a skrze ně i pohanům;

2. zjevení Páně židům při křtu v řece Jordánu, kde se Pán Ježíš dal od Jana pokřtít, aby nám tak svým příkladem projevil péči o svatost a spravedlnost, chtěje nám být ve všem podoben; očistil vodu, aby měla moc smýt hříchy (sv. Augustin), a předobrazil nám svatost křtu; tenkrát ho Otec nebeský prohlásil za svého milého Syna a Duch Svätý sestoupil na něho v podobě holubice (Mt 3,15–17);

3. zjevení Páně učedníkům na svatbě v Káně Galilejské, kde jim poprvé zjevil svou všemohoucnost a své božství, když zázračně proměnil vodu ve víno.

Proč se světi v tento den tříkrálová voda?

Na památku Kristova křtu v řece Jordánu, jímž Pán všechnu vodu posvětil, a na znamení, že i nerozumná příroda byla Božským Spasitelem zbavena kletby hříchu.

Kdo byli mudrci od východu?

Byli to „mágové“, tj. mudrci z chaldejsko-perské kasty (třídy) učenců a kněží, kteří se zabývali hvězdářstvím. Význam neobyčejné hvězdy, kterou viděli, znali z proroctví Balaamova, který pocházel z těch krajů, a z vnuknutí Božího. V jejich zemi žilo také mnoho židů.

Proč byli hvězdou vedeni nejprve do Jeruzaléma?

To se stalo řízením Božím. Bůh chtěl:

1. zkoušet jejich věrnost a nebeským znamením též proroctví potvrdit;

2. oznámit židům narození Vykupitele světa a splnění tohoto proroctví;

3. již nyní naznačit tajemství zavržení židovského národa pro jeho zaviněnou nevěru a povolání pohanů.

Proč Herodes říkal, že se chce dítěti také poklonit?

Herodes to dělal z pokrytectví a hašebné přetvářky. Neměl jiného úmyslu, než Pána Ježíše usmrtit. Proto se tak zevrubně vyptával s lícenou zbožností na dobu a místo jeho narození.

Podobně si počínají i vrahové duší, chtějíce nevinnost svěst k pádu. Nesmějí přicházet jako vlci, tj. svými špatnými úmysly hned se prozradit; ale oblékají se v roucho beránců, tj. dělají se na oko zbožnými a svatými, až se vloudí do nevinných srdcí a vypudí z nich lichocením a dary bázeň Boží, nevinnost a Krista samého. Varujte se jich, duše nevinné, a rodičové a představení, strážte před nimi duše vám svěřené!

Co pohnulo mudrce, aby se Pánu Ježíši klaněli?

Bylo to světlo milosti Boží a víry, jímž osvícení poznali v chudičkém, plenkami ovinitém nemluvnátku očekávaného Mesiáše, Pomazaného Páně a Vykupitele světa. Proto dle obyčeje východních národů padli před ním na kolena a klaněli se mu s největší uctivostí.

Jak velice zahanbuje jejich víra a uctivost vlažné křesťany, kteří se před Nejsvětější svátostí oltářní tak neuctivě chovají, že sotva koleno skloni!

Proč obětovali zlato, kadidlo a myrhu?

Jak svatí Otcové učí, zlatem pociťovali Ježíše jako krále; kadidlem mu vzdali úctu jako pravému Bohu; myrhou poukázali na jeho smrtelnou přirozenost lidskou. Obětovali tedy kadidlo Bohu, zlato králi a myrhu člověku.

Jak my můžeme Kristu Pánu obětovat podobné dary?

Podle výkladu sv. Řehoře Velikého obětujeme mu zlato, když jej uctíváme jako Krále všehomíra, kadidlo, když se mu klaníme jako pravému Bohu, myrhu, když věříme v jeho pravé člověčenství.

Zlato mu můžeme obětovat, když mu darujeme svůj nejdražší poklad, vůli, a to upřímnou láskou, úplným a stálým sebezáporem a almužnami v jeho jménu udílenými. Kadidlo mu zapalujeme v líbeznu vroucí obět zbožnou modlitbou. Myrhu mu obětujeme, když přemáháme tělesné žádosti a horlivě pečujeme o čistotu těla i duše.

Proč se mudrci vrátili do své krajiny jinou cestou?

Učinili tak, poslušni příkazu Božího, jenž je skrze anděla poučil o vražedných Herodových úmyslech. Z toho se učíme: 1. jak snadno Bůh maří lidské úklady a jak dobro a pravda nakonec přece jenom vítězí; 2. že máme více poslouchat Boha než lidi, chceme-li pravého štěstí dojit; 3. že když jsme se jednou obrátili a Boha našli, máme se ubírat jinou cestou života. Jestliže jsme se pýchou, smyslností, vlažností, vůbec hříchem od Boha a nebe, pravé vlasti své, odvrátili, musíme se ubírat po cestě pokání, sebezápore a umrtvování, poněvadž jenom ta vede do nebeské vlasti.

* * *

MODLITBA

Dej mi, Božský Spasiteli, víru mudrců od východu. Osvět můj rozum stejným světlem, které svítilo jim; pohni mým srdcem, abych podle jejich příkladu šel za tímto světlem a tebe od nynějška upřímně a opravdově hledal. A dej, ať tě naleznou, s mudrci v duchu a v pravdě se tobě klaním a zlato, kadidlo a myrhu obětují, totiž svou vůli věrnou poslušností, své statky almužnou, své srdce vroucí modlitbou a své tělo sebezáporem a umrtvováním, abych, když jsem ti zde na zemi přinesl obět víry, jednou v nebesích na tebe patřil a tobě věčně se klaněl. Amen.

Zdroj: Postilla ctihodného otce Leonarda Goffinea, kněze řádu premonstrátského. Romuald Promberger, Olomouc 1907

„Zrozen z Otce přede všemi věky...“

Je nanejvýš užitečné, když má člověk dobrý sluch. Zvláště s ohledem na víru, protože víra přichází ze slyšení (Řím 10,17). Je známo, že působí síly, které tomu brání. Ještě horší než otevření nepřátel jsou přítom falešní přátelé. Vydávají se za křesťany a katolíky, rozkládají ale katolické křesťanství. Abychom to ale postřehli, potřebujeme jemný cit.

Ovšemže nemusíme stále věřit nebezpečí a ve všech vidět zakuklené útočníky – toho ať nás Bůh chrání! Ale když slyšíme mluvit o věcech víry a máme přítom nedobry dojem, že tady něco není v pořádku, že to, co se říká, zní nápadně zamířené, houbovitě nebo dvojsmyslně, pak je třeba zpozornět a ještě jednou důkladně naslouchat.

Abych uvedl konkrétní případ: Určitý druh velmi angažované řeči o Ježíši vzbuzuje navzdory nadšeným slovům podezření, že náš Pán a Vykupitel je přítom krácen o důležitosti, dokonce rozhodující rozměr. To znamená, že v tomto muži z Nazareta se k nám Bůh přiblížil jako nikdo jiný. Ježíš nám podal svědectví o bezpodmínečné lásce Otce. Radikálně se přizpůsobil nám lidem a zůstal sobě a nám v tom věrný až k smrti. A tak dále. Když se někdo ptá, tak se může podařit vylákat na hovořicím také přiznání k Božím synovství Ježíše: Skutečně měl prý ten muž, o kterém pojednává evangelium, zcela zvláštní vztah k Bohu. To se ukazuje prý nejenom v oslovení „Abba“, v lichotivé podobě „Otče“, které se skutečně vztahuje k historickému Ježíši, a jemu nebylo – jako jiné novozákonné výroky – teprve následně vloženo do úst. Proto je prý oprávněné mluvit o Ježíši jako o Synu Božím.

Můžeme se ale spokojit s touto informací a považovat pochybnosti o pravověrnosti za rozptýlené? To by bylo příliš předčasné. Sice by mohlo být toto v nouzi řečené a s velkou snahou nějak považováno za správně pochopené, ale to je pro toho, kdo hledá jasnost, málo platné. On cítí právem nebezpečí pro víru v Krista. Protože jednoznačný vztah k Bohu, který se dá vyjádřit v oslovení „Abba“, není vůbec ještě to, co Nový zákon a s ním

církev o našem Pánu dosvědčuje. Také každý nehlouběji s Bohem svázaný světec je přece ve výjimečném vztahu k Nejvyššímu a oslovuje ho s milou vroucností. Mohli bychom o takovém člověku říci také slova starodávného církevního vyznání víry, že je „zrozen z Otce přede všemi věky, Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem“? S jistotou ne. Přesně v tom ale spočívá tajemství Ježíšovo: Že nevznikl teprve v okamžiku panenského početí v Mariině těle, nýbrž že žil už předtím. Jak jinak bychom mohli porozumět jeho vlastním slovům: „A nyní mě ty, Otče, u sebe oslav slávou, kterou jsem u tebe měl, ještě než byl svět.“ (Jan 17,5) Jak by mohlo Janovo evangelium říci: „Boha nikdo nikdy neviděl; jediný Syn, nakloněný k Otcově náruči, ten nám jej dal poznat.“ (Jan 1,18)

A jaký smysl by měl počátek tohoto evangelia, který mluví o tom, že On, Slovo, byl na počátku jako Bůh u Boha (Jan 1,1)?

Dosvědčení takzvané „preexistence Kristovy“, tzn. bytí, že On byl druhou osobou Boží Trojice už předtím, než se stal člověkem, můžeme najít nejenom u Jana. Také list Filipánům mluví o tom, že Ježíš, „ač jeho údělem bylo božství, neplpěl žárlivě na stavu, jenž ho činil rovným Bohu. Ale sám sebe zmařil tak, že na sebe vzal úděl otroka a stal se podobným lidem.“ (Flp 2,6–7) Jako odlesk slávy Otcovy a výraznou podobu jeho podstaty ho označuje list Židům (1,3) a uvádí do souladu s Prologem u Jana a mnoha jinými místy, že skrze něho všechno bylo stvořeno (srov. např. 1 Kor 8,6 a Kol 1,15–20). Jak by ale měl Ježíš uvést svět do existence, kdyby byl počat teprve v něm?

Víra přichází slyšením (Řím 10,17). Uprostřed divoké směsice hlasů je proto zvláště nutné vyvinout si jemný a přesný sluch. Jemný cit, který brzy instinktivně pozná zkratky, převrácení a zkomolení víry a může nás v případě pochybnosti nechat klást správné otázky. Například otázku o preexistenci Božího Syna přede všemi věky ve slávě Otce. Jenom kdo toto bezvýhradně přijímá, je věřící křesťan.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 25-26/2013 přeložil -mp-

SCHVÁLEN DEKRET O HEROICKÝCH CTNOSTECH BOŽÍ SLUŽEBNICE VOJTĚCHY HASMANDOVÉ

Papež František schválil 6. prosince 2014 dekret o heroických ctnostech Boží služebnice Vojtěchy Hasmandové, generální představené Milosrdných sester sv. Karla Boromejského (25. 3. 1914 Huštěnovice – 21. 1. 1988 Znojmo-Hradiště). V době komunistické totality byla oporou všem, kteří u ní hledali pomoc a oporu, zvláštní pozornost věnovala kněžím. Diecézní část procesu blahorečení Matky Vojtěchy Hasmandové zahájil brněnský biskup Mons. Vojtěch Cíkrle 26. listopadu 1996 v Brně, v roce 2004 byl proces předán do Říma. Životopis Matky Vojtěchy Hasmandové a další informace o ní je možné nalézt na <http://www.boromejky.cz/matkovojtecha>.

NOVÝ PREFEKT KONGREGACE PRO BOHOSLUŽBU A SVÁTOSTI

Kardinál Robert Sarah, dosavadní předseda Papežské rady *Cor Unum*, se stal novým prefektem Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. Papež František poslal do vedení liturgické kongregace pastýře s více než dvacetiletou zkušeností v diecézní pastoraci. Jan Pavel II. jmenoval rodáka z guinejského Oorous na biskupský stolec v Conacry v pouhých 34 letech a na přelomu tisíciletí jej povolal do římské kurie. Kardinálský titul mu udělil Benedikt XVI. v roce 2010 krátce poté, co mu svěřil vedení Papežské rady *Cor Unum*, tedy charitativního papežského úřadu.

Podle www.radiovaticana.cz

Láska k Bohu (3 - dokončení)

„My milujeme Boha, protože Bůh napřed miloval nás.“ (1 Jan 4,19)

III.

Ještě více roste náš údiv, když uvažujeme o přání, které měl Ježíš Kristus, aby za nás trpěl a zemřel. „Křtem mám být pokřtěn, a jakou mám úzkost, dokud není dokonán!“ (Lk 12,50) Musím podstoupit křest svojí vlastní krví a umírám skoro z touhy po svém utrpení a smrti, aby člověk brzy poznal lásku, kterou k němu chová. Proto také řekl v noci před svým utrpením: „Vroucně jsem si přál pojist s vámi tohoto velikonočního beránka.“ (Lk 22,15) Zdá se tedy, říká tu svatý Basíl ze Seleucie, jako by se náš Bůh nemohl nasytit láskou k nám lidem: „Bůh se nemůže nasytit láskou k lidem.“ (S. Bas. cap. 416)

Ach můj Ježíši! Lidé Tě nemilují, protože nepomyslí, jakou lásku k nim chováš. Ó Bože! Jak je jenom možné, že nějaká duše, která ví, že Bůh zemřel z lásky k ní a zemřel s takovou touhou a svou lásku k ní dokázal, může ještě žít, aniž by mu lásku oplácela?

„Pobízí nás totiž láska ke Kristu.“ (2 Kor 5,14) Svatý Pavel tady chce říci: Ne ani to, co Ježíš vykonal a vytrpěl, ale daleko více láska, se kterou za nás trpěl, nás spojuje a jako by vytvářela tlak, abychom Ho také milovali. Takto uvažuje, zvolal svatý Vavřinec Justinián: „Z přebytku lásky tady vidíme moudrého, jak se stává pošetilým.“ Vidíme Boha, jak se z preveliké lásky k nám stává pošetilým. A kdo by si mohl pomyslet, kdyby nám to Písmo svaté nepotvrzovalo, že by chtěl Stvořitel zemřít za svého tvora! Když jednou Marie Magdalena de Pazzi v jednom vytržení držela v rukou obraz Ukřižovaného, nazývala Ježíše Krista také „Bláznem z lásky“ tím, že zvolala: „Ano, můj Ježíši, Ty jsi opravdu láskou zblázněný!“ Stejným způsobem se vyjádřili už také pohané, když jim kázali o smrti Kristově. Považovali Ho za pošetilce, kterému nikdy není možné věřit, jak nám dosvědčuje apoštol: „My hlásáme ukřižovaného Krista, pohoršení pro Židy a bláznovství

pro pohany.“ (1 Kor 1,23) A jak by mohl Bůh, mysleli si, který už sám o sobě je na nejvyšší šťastný a nepotřebuje žádného člověka, se snížit na svět, stát se člověkem, a z lásky k lidem, svým tvorům, zemřít? To by bylo zrovna tak pošetilé, jako by někdo věřil, že se Bůh kvůli lidem stal pošetilým. Avšak je tomu tak. Je věci víry, že Ježíš Kristus, pravý Syn Boží, se z lásky k nám vydal na smrt. Kristus nás miloval a vydal sebe za nás v oběť. (srov. Ef 5,2)

A proč to udělal? Učinil tak, abychom už nežili světu, nýbrž pro Pána, který pro nás chtěl zemřít. Kristus „zemřel za všechny, aby ti, kdo žijí, už nežili pro sebe samy, ale pro toho, jenž pro ně zemřel.“ (2 Kor 5,15) Učinil to, aby skrze lásku, kterou On dokázal, získal všechnu náklonnost našich srdcí. „Vždyť Kristus zemřel a vrátil se k životu, aby byl Pánem mrtvých i živých.“ (Řím 14,9) Proto to považovali svatí, když uvažovali o smrti Ježíše Krista, za maličkost, položit svůj život z lásky k tak milujícímu Bohu. Jak mnoho vznešených, kolik knížat opustilo příbuzné, bohatství, vlast, a dokonce svá království, aby se uzavřeli do kláštera, aby žili jenom pro lásku Ježíše Krista! Kolik svědků krve mu obětovalo svůj život!

Kolik jemných panen odmítlo svazek s nejvznešenějšími státníky a šlo s radostným jásotem na smrt, aby oplatilo alespoň zčásti lásku kvůli nim zemřelému Bohu!

A ty, můj bratře, co jsi dosud udělal z lásky k Ježíši Kristu? Zemřel za tebe stejně jako za světce svatého Vavřince, za svatou Lucii, za svatou Anežku. Co myslíš, že uděláš, abys Ho alespoň ve svém zbývajícím životě, který ti Bůh dopřává, miloval? Uvažuj alespoň ode dneška častěji před obrazem ukřižovaného Krista a vzpomínej při tomto patření na lásku, kterou k tobě choval, a říkej si sám u sebe: „Ty jsi, můj Bože, chtěl zemřít za mne?“ Dělej alespoň toto. A dělej to často. Protože když to budeš dělat, budeš se cítit milým způsobem být nucen milovat Boha, který tě tak velice miloval.

CHVÁLY A PROSBY

Ó můj milý Vykupiteli! Je to pravda, nemiloval jsem Tě, protože jsem nemyslel na lásku, kterou jsi choval ke mně! Ach můj Ježíši, byl jsem k Tobě velice nevděčný! Ty jsi dal za mě svůj život přehořkou smrtí a já jsem byl vůči Tobě nevděčný, že jsem na to nechtěl nikdy myslet? Ach, odpusť mi! Slibuji Ti, Ty moje ukřižovaná Lásko, že budeš od nyníška jediným předmětem mých myšlenek a všech mých úvah. A když mi nabídne ďábel nebo svět zakázané jablko, pak si vzpomenu, můj milý Zachránce, na ta utrpení, která jsi pro mě z lásky vytrpěl, abych Tě nepřestal milovat a nikdy Tě už neurážel.

Kdyby některý z mých sluhů udělal pro mě to, co jsi pro mě udělal Ty, nikdy bych se neopovážil ho urážet. A já jsem neváhal Tobě, který jsi pro mě zemřel, tak často ukázat záda? Ó krásné plameny lásky, které přiměly Boha k tomu, aby dal za mě život! Vraťte se také ke mně, zapalte mě, naplňte mě zcela láskou a zničte ve mně všechny sklony ke stvořeným věcem.

Ach můj Spasiteli! Jak je možné, že jsem Tě viděl v jeslích betlémských nebo na kříži na Kalvárii nebo v Nejsvětější svátosti na oltářích, a nemiloval Tě nade všechno? Můj Ježíši! Ano, mám Tě rád, miluji Tě z celé duše. Ve zbývajících letech mého života budeš mojí jedinou hodnotou, mojí jedinou láskou. Dost bylo těch nešťastných let, která jsem já nehodný prožíval v zapomnění Tvého utrpení a Tvé lásky! Ode dneška se Ti oddám úplně a beze zbytku, a doopravdy nevím, jak bych se Ti měl oddat, proto mě vezmi, zcela ovládni moje srdce. Přijď království Tvé. Od nyníška nechci sloužit nikomu jinému než Tobě, mluvit o ničem jiném než o Tobě, na nic jiného myslet, po ničem jiném toužit, než po Tvoji lásce a Tvém zalíbení. Buď se mnou stále svojí milostí, abych Ti zůstal věrný. Spoléhám na Tvé zásluhy, můj Ježíši.

Ó Matko krásného milování! Dej, ať skutečně vroucně miluji Tvého Syna, který je tak láskyplný a tak velmi mě miloval. Amen.

Z knihy Vorbereitung zum Tode oder Betrachtungen über die ewigen Wahrheiten um fromm zu leben und selig zu sterben vom heiligen Alphons Maria von Liguori přeložil -mp-

Papež František uctil Neposkvrněné Početí Panny Marie

Dne 8. prosince se papež František vydal na mariánskou pouť na Španělské náměstí v Římě, kde se tyčí sloup Neposkvrněného Početí Panny Marie. Dal jej postavit papež Pius IX. roku 1857, tři roky po vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném Početí. Od roku 1923 začali k tomuto mariánskému sloupu v den liturgické slavnosti pravidelně přicházet římsští požárníci, aby jako hold Panně Marii umístili na ruku její sochy ve výši 12 metrů nad zemí květinový věnec. Počínaje rokem 1953 se u tohoto mariánského sloupu pravidelně 8. prosince objevuje také Petrův nástupce, aby vzdal hold Panně Marii kyticí, kterou pak požárníci vloží na sochu, a aklamaci modlitby, kterou si papež píše právě pro tuto příležitost.

Někteří papežové v minulosti spojovali tuto malou pouť za hradby Vatikánu také s návštěvou baziliky Panny Marie Větší. Sem zavítal také papež František. Ve zdejší milostné kapli před starobyloou ikonou *Salus Populi Romani* setrval asi půl hodiny v tiché modlitbě. Při odchodu přítomným požehnal.

Na Španělském náměstí očekával papeže početný zástup asi 20 000 lidí. Na místě jej jako obvykle přivítal primátor města Říma, Ignazio Marino, a generální vikář římské diecéze, kardinál Agostino Vallini. Papež František zahájil krátkou pobožnost čtením z knihy Zjevení sv. Jana (12,1-6) a pronesl následující modlitbu:

*Maria, naše Matko,
Boží lid dnes slavnostně
ctí Tebe, Neposkvrněná,
odjakživa uchráněná od nákazy hříchu.
Přijmi hold,
který ti vzdávám jménem církve,
která je v Římě a na celém světě.
Věděť, že Ty, která jsi naší Matkou,
jsi naprosto svobodná od hříchu,
nám působí velkou útěchu.
Věděť, že nad Tebou zlo nemá moc,
nám dává naději a statečnost
v každodenním boji, který musíme denně
svádět s nástrahami zlého.
V tomto boji však nejsme sami,
nejsme sirotci,
protože Ježíš před svojí smrtí na kříži
nám dal za Matku Tebe.
Proto my, třebaže jsme hříšníci,
jsme tvými dětmi, dětmi Neposkvrněné,
a jsme povoláni k oné svatosti,
která v Tobě září
již od počátku Boží milosti.*

*Oživeni touto nadějí,
prosíme o tvoji mateřskou ochranu
pro sebe a svoje rodiny,
pro toto město a pro celý svět.
Moc lásky Boží,
která Tě uchránila před
prvotním hříchem,
kež na tvoji přímlyvu vysvobodí lidstvo
z veškerého duchovního
a materiálního otroctví
a dá zvítězit Božímu plánu spásy
v srdcích i v událostech.
Učiň, ať také v nás, tvých dětech,
milost převládne nad pýchou
a můžeme se stát milosrdnými,
jako je milosrdný náš nebeský Otec.
V tomto čase, který nás přivádí
k slavnosti Ježíšova Narození,
nás nauč jít proti proudu:
abychom se ze sebe svlékli,
snížili se, darovali, ztišili
a přestali se soustředit na sebe,
a tak přenechali místo kráse Boha,
který je zdrojem pravé radosti.
Naše Neposkvrněná Matko,
oroduj za nás.*

Po modlitbě papež František požehnal květinový věnec, který pak za zpěvu lorentánských litanii římsští požárníci umístili do rukou sochy Neposkvrněného Početí. Pobožnost zakončily litanie k blahoslavené Panně Marii, papežovo požehnaní a zpěv mariánského hymnu *Tota pulchra*.

Podle www.radiovaticana.cz

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

naděje těch, které povolal, jaké poklady slávy (skrývá) křesťanům jeho dědictví.

Evangelium: Jan 1,1-18

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby

svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo me-

zi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: ‚Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.‘“ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náručí Otcově, ten (o něm) podal zprávu.

Obrácení vrchního římského rabína (1)

Dne 14. února 1945 přinesly největší světové informační agentury zprávu, že velký římský rabín prof. Izrael Zolli přijal křest v katolické církvi. Zolli se narodil roku 1881 v Polsku v obci Brody, v tehdejší rakouském záboru, v Haliči. Jeho matka pocházela ze známé rodiny učených rabínů a otec z bohaté rodiny Zollerů, majitelů textilky v Lodži.

Dětství

Už v nejranějších dětských letech kamarádil Izrael Zolli tak jako jiné židovské děti v Polsku s dětmi z katolických rodin. Později o tom napsal: „My, hebrejské děti, jsme měly rády své křesťanské kamarády a oni měli rádi nás. Nevěděli jsme nic o rasových rozdílech; věděli jsme, že máme odlišné náboženství, proto také, když byly hodiny náboženství, spěchal každý do jiné třídy. Když skončila hodina, znovu jsme se všichni setkali.“

Izrael často přicházel do domu svého kamaráda Staška, kde ho s velkou láskou hostili. V jejich bytě visel na stěně veliký kříž. Izrael hleděl zamýšleně na Ježíše přibitého na kříž a kladl si otázky: Kdo je ten člověk visící na kříži? Proč ho ukřižovali? Na hodinách náboženství v židovské obci mu říkali, že Ježíš byl kacíř, poněvadž se jako člověk považoval za Boha, a proto byl odsouzen na smrt ukřižováním.

Ale Izrael viděl, že stejně jako Stašek i jeho maminka a mnoho dalších vynavačů ukřižovaného Ježíše byli velice vlídní lidé, plní nesobecké lásky. Jestliže oni mají ve svých srdcích takovou lásku, jak velkou lásku teprve musel mít Ježíš, v kterého oni věří! Svědectví jejich života směřovalo ještě výrazněji úvahy malého Izraele k Ježíšovi visícímu na kříži.

Myšlenka na Kristovo utrpení a smrt na kříži se u něj znovu s velkou silou přihlásila, když se v hebrejské škole učil o trpícím Jahvově služebníku z knihy proroka Izaiáše. Učitel ze židovské obce sice uváděl, že Jahvovým služebníkem je celý vyvolený národ nebo jeden z izraelských králů, ale přes to všechno myšlenky na Ježíše neopouštěly chlapce, který intuitivně pociťoval, že tím trpícím služebníkem z Izaiášovy písně je Ježíš přibitý na kříž.

Veliký vliv na Izraelovu náboženskou výchovu měla jeho matka, žena modlitby, plná nesobeckého posvěcování se službě jiným. Takto jí po letech psal: „Moje mámo, dnes rozumím a jsem nadšený Tebou i Tvoji duší; (...) také Ty, mámo, jsi jako ten trpící služebník z Bible.“ A znovu to, jak matka trpělivě a s láskou snáší utrpení, směřovalo úvahy dorůstajícího Izraele na mlčky trpícího Jahvova služebníka z Izaiášovy knihy.

Studia

Roku 1895 se Zollerova rodina odstěhovala a usadila se poblíž Lvova. Mladistvý Izrael se usilovně učil, aby získal oprávnění učit děti v židovské obci náboženství. Čím více získával teologické vědění, tím silněji se mu vracela otázka, zda Ježíš visící na kříži může být Mesiášem a skutečným Bohem. Nutilo ho to číst důkladně texty evangelia a analyzovat je. Porovnával a srovnával texty Bible hebrejské a Nového zákona. Četl komentáře rabínů a porovnával je s tím, co našel v Ježíšově učení. Ke svému úžasu objevil, že někdy rabínská exegeze ukazovala na sebezbožštění patriarchy Jakuba, který se bezděčně postavil do role Mesiáše, který má přijít. A tedy z úhlu vidění židovských rabínů nebyla myšlenka o Ježíšově božství až tak úplně nemožná k přijetí.

Ježíš vstoupil do mého nitra jako host, přivolaný a vytoužený. (...) Považoval jsem se za Hebrejce, poněvadž jsem byl od narození Hebrejec, a zároveň jsem miloval Ježíše Krista.

Po smrti milované matky začal Izrael studovat na univerzitě ve Vídni; později přešel do Florencie, kde studoval v Rabínském kolegiu a na Institutu vyšších studií. Studia ukončil doktorátem z psychologie a diplomy z judaistických věd, lingvistiky a filosofie. V roce 1913 se Izrael oženil s Adélou, která mu porodila dceru Doru. Žel, po čtyřech letech šťastného manželství Adéla nemocněla a zemřela. Pro Izraele to byl obzvlášť bolestný zážitek.

Hlavní rabín Terstu

V roce 1920 se Izrael oženil podruhé a byl jmenován hlavním rabínem Terstu. Jeho nová žena mu brzy porodila dceru Miriam. Roku 1933 dostal Izrael italské občanství a tehdejší fašistické úřady ho nutily, aby si změnil jméno Zoller na italsky více znějící Zolli. Tehdy byl také jmenován vedoucím katedry hebrejského jazyka a literatury na univerzitě v Padově. K jeho studentům patřil značný počet kněží a kleriků, které fascinovala jeho spiritualita, a modlili se za něj, aby přijal křest v katolické církvi.

Služební a rodinné povinnosti rabína zcela pohlcovaly. Ve volném čase se věnoval četbě Pisma svatého, Starého i Nového zákona. Bylo mu stále zřejmější, že všechna proroctví a předpovědi Starého zákona se vyplnily v Novém. Už tehdy uvažoval o přijetí křtu v katolické církvi.

Stejně, jak se nořil do četby evangelia, rabiho Izraele stále více fascinovala osoba Krista. Vzpomíná, že jedenkrát, když psal odborný článek, najednou práci přerušil a začal vzývat Ježíše. Za nějakou chvíli vedle sebe spatřil jeho světlou postavu. Tak o tom píše ve svém životopise: „Zahleděl jsem se na něho po delší dobu a nepociťoval jsem znepokojení, ale zůstával jsem v naprostém duchovním klidu. (...) Netoužil jsem o tom s kýmkoliv mluvit, ale nepovažoval jsem to ani za obrácení. To, co se stalo, se týkalo pouze mne. Má hluboká láska k Ježíšovi a poznání, jaké jsem prožil, se netýkaly nikoho jiného; ani se mi tehdy nezdálo, že by znamenaly změnu náboženství. Ježíš vstoupil do mého nitra jako host, přivolaný a vytoužený. (...) Považoval jsem se za Hebrejce, poněvadž jsem byl od narození Hebrejec, a zároveň jsem miloval Ježíše Krista. Zdálo se mi, že ani židovství, ani křesťanství nejsou v rozporu s mou láskou k Ježíšovi. Ježíš byl přítomný ve mně a já v Ježíši.“ To byl pro rabína Izraele Zolliho mystický zážitek reálné přítomnosti zmrtnýchvstalého Pána, který měl vliv na celý jeho život. Tehdy ještě nechápal, že přijmout osobu Ježíše znamená stát se částí jeho mystického Těla, jímž je katolická církev.

(Pokračování)

Z *Milujcie się!* 4/2012 přeložila -vv-

Být křesťanem jako cesta od jesliček ke kříži podle Edith Steinové (2)

3. Mystické tělo Kristovo

3.1 *Unum esse cum Deo* („Být jedno s Bohem“)

Vlastní zázrak vánočních svátků pro křesťana tkví v onom „zázračném výměnném obchodu“, ke kterému Spasitel přišel na svět:

Bůh se stal lidským dítětem, aby se lidské děti mohly stát dětmi Božími. Jeden z nás zničil svazek dětí Božích, jeden z nás ho musel opět spojit a učinit pokání.

Znovuobnovení Božího dětství a usmíření lidského pokolení se mohly uskutečnit pouze podle řádu milosti, neboť – jak Edith Steinová jinde zcela v duchu katolické tradice rozvádí – „silou lidské přirozenosti nemohla přijít žádná obnova“:⁽⁶⁾

Nikdo nemohl ze starého, nemocného a planého kmene udělat ryzí. Musí být naroubován nový, zdravý a ryzí výhonek. Jeden z nás se jím stal; ale ještě více než to: jeden s námi.

Pád, stejně jako spása lidstva, mají svou poslední příčinu v této od počátku „horizontálně“ chápané jednotě:

To je právě ono nádherné na lidském pokolení, že jsme všichni jedno. Kdyby to bylo jinak, stáli bychom jako samostatné a oddělené bytosti osamoceni a nezávisle vedle sebe. Pak by pád jednoho nestrhl s sebou ostatní. Potom by ale na druhou stranu zaplacená cena usmíření nemohla platit pro nás, jeho spravedlnost by nemohla přejít na hříšníka, nebylo by možné žádné ospravedlnění.

Protože se padlá přirozenost nedokáže sama od sebe uzdravit, „nemohl být Spasitel pouhý člověk“. Proto musel Kristus, aby mohl přijmout předpovězené prostřednictví mezi Bohem a člověkem, být Bohem i člověkem [...]. Neboť sjednocení s božstvím se vděčí spasitelnému utrpení za to, že stačilo pro dostiučinění za všechny lidi, dokonce ještě nadměrně, protože je nekonečné. [...]

Připadla-li spasitelnému utrpení od božství nekonečná cena, pak bylo utrpení jako takové možné jen pro lidskou přirozenost, která je schopná utrpení.

Jednota lidí, kteří patří Kristu, proto předpokládá „vertikální“ jednotu: „On ale přišel, aby s námi byl mystické Tělo: On naše hlava, my jeho údy.“ Tato jednota s Kristem znamená pro lidi „nové zrození“:

Nebude jim započítána vina nejen zvnějšku, nýbrž budou přetvořeni i vnitřně. Kristova síla proudí do jejich duše jako nový životní pramen. Ti, kteří byli zrození z pokolení Adamova, budou nyní nově zrození z ducha Kristova. Starý člověk ale nezaniká, zůstává zachován v duši i těle; ale nový život, který nepřichází z jeho staré přirozenosti, který k němu proudí od Krista, se v něm usadí a přetvoří ho. Tak dostalo lidské pokolení nového Původce.⁽⁷⁾

Volání Pánovo k jeho následování a k účasti na božském životě vychází právě od jesliček. Kristův učedník má totiž účast na věčném životě, i když jeho pouť na zemi je ještě zahalena tmou víry:

Položme své ruce do rukou božského Dítěte, vyřkneme své ANO k jeho „sequere me“ (následuj mě), potom jsme je-

ho a cesta je volná, aby jeho božský život mohl přejít na nás.

To je začátek věčného života v nás. Ještě to není blažené patření na Boha ve světle slávy, je to ještě tma víry, ale již není z tohoto světa, je to již přebývání v Božím království.

První, kdo na tom měli účast, byla Matka Boží, následována těmi, kdo se v těsném i širším slova smyslu účastnili vánočního tajemství:

Když nejblahoslavenější Panna vyřkla své Fiat, začalo na zemi Boží království a ona byla jeho první občankou. A všichni, již se k němu vyznali, jak před narozením Krista, tak po něm – sv. Josef, sv. Alžběta se svým dítětem a všichni, kteří stáli okolo jesliček –, vstoupili do Božího království.

Boží království bylo ovšem neviditelné, schované, sice ve světě, ale ne ze světa:

Stalo se to jinak, než jak se podle Žalmů a Proroků o vládnutí Božího Krále myslelo. Římané zůstali pány v zemi a velekněz a učitel Zákona drželi i nadále chudý lid pod svým jhem. Každý, kdo patřil Pánu, nosil v sobě království Boží neviditelně. Jejich pozemská zátěž jim nebyla odňata, ano, dokonce bylo mnohým ještě přiloženo, ale to, co měli v sobě, byla pádná síla, která učinila jho mírné a zátěž lehkou.

Tajemství Božích dětí je také dnes přístupné těm, kteří božský život, „zázrak Svaté noci“, nosí v sobě: „Bůh v nás a my v něm, to je naše účast na Božím království, k němuž položilo základ to, že se Bůh stal člověkem.“

3.2 *Unum esse in Deo* („Být jedno v Bohu“)

Po onom „Být jedno s Bohem“ následuje „Být jedno v Bohu“, nadpřirozené spojení údů mystického Těla Kristova vzájemně, které také způsobuje nadpřirozenou lásku k bližnímu:

Kristus jako hlava, my jako údy v mystickém Těle: potom jsme si navzájem úd k údu, a my lidé mezi sebou unum esse in Deo, božský život. Jestliže je Bůh v nás a jestliže je Láska, pak to nemůže být jinak, než že budeme bratry milovat. Proto je naše lidská láska měřítkem naší božské lásky.

Tato láska je ovšem jiná než čistě přirozená láska, protože jejím původem a jejím měřítkem je bezmezná, ze sebe proudící láska Kristova: ▶

► *Přirozená láska patří tomu, kdo je s námi svázán pokrevním svazkem nebo příbuzenstvím charakteru nebo společnými zájmy. Ostatní jsou „cizí“, do kterých někomu „nic není“, někomu jsou eventuálně protivní, takže si je drží co nejdále od těla. Pro křesťana neexistují žádní „cizí lidé“. Vždy je „bližní“ ten, který právě stojí před námi a který nás nejvíce potřebuje; je úplně jedno, jestli je příbuzný nebo ne, jestli je nám sympatický nebo ne, jestli je „morálně hodný“ naší pomoci nebo ne. **Láska Kristova nezná žádné hranice, nikdy nepřestává, nikdy neustupuje zpátky před ošklivostí a špinou. Kristus přišel kvůli hříšníkům a ne kvůli spravedlivým.**⁽⁸⁾ **A pokud v nás Kristova láska žije, děláme to jako On a hledáme ztracené ovce.**⁽⁹⁾*

Ale také jejich výhradní orientace na Boha se odlišuje od čistě přirozené lásky:

Přirozená láska je založená na tom, že chce milovaného člověka vlastnit pro sebe, a pokud možno vlastnit ho zcela. Kristus přišel, aby ztracené lidi získal zpět pro Otce; a kdo miluje jeho láskou, chce lidi pro Boha a ne pro sebe. To je samozřejmě

*nejjistější cesta, jak je vlastnit navěky; **neboť když jsme nějakého člověka skryli v Bohu, pak jsme s ním v Bohu jedno, přičemž podrobit se vášni, to často – dříve nebo později – vede ke ztrátě. Pro cizí duše stejně jako pro vlastní a pro všechny platí vnější Dobro: Kdo má strach si ho získat a udržet, ten ztrácí. Kdo se odevzdá Bohu, ten získává.**⁽¹⁰⁾*

(Pokračování)

Z Dienst am Glauben 1/2014
přežil -tk-

Poznámky:

⁽⁶⁾ Edith Steinová, *Was ist der Mensch?* (Co je člověk?) Teologická antropologie. ESGA 15. Freiburg 2005, 76. – Srovnej též k tomu *Dekret o Ospravedlnění Tridentského koncilu* (13. ledna 1547): „Poté, co po Adamově přestoupení lidstvo ztratilo nevinnost (srov. Řím 5,12; 1 Kor 15,22), »stalo se nečistým« (Iz 64,6) a (jak říká apoštol) »z přirozenosti dětmi hněvu« (Ef 2,3), byli [...] otroky hříchu (srov. Řím 6,20) a pod mocí ďábla a smrti, takže nejen pohané skrze sílu přirozenosti (Kan. 1), ale dokonce ani sami Židé nemohou být od něho osvobozeni skrze literu Mojžíšova zákona a nemohou se pozvednout; v žádném pří-

padě v nich ale nebyla smazána dobrá vůle (Kan. 5), i když byla ve svých silách oslabena a podrobena.“ (DH 1521)

⁽⁷⁾ Srov. též *Dekret Tridentského koncilu o dědičném hříchu* (17. června 1546): „Kdo popírá, že skrze milost našeho Pána Ježíše Krista, která je přenášena křtem, je odpuštěn trest dědičného hříchu, nebo též se domnívá, že všechno to, co je vlastní charakteru hříchu, není odňato, nýbrž říká, bude to jen odškrabáno nebo vůbec započítáno: buď proklet.“ (DH 1515, 1. odstavec) Tento výrok je směřován proti bludům reformátorů: „Luther má jiný přístup k otázce ospravedlnění. To souvisí s jeho naukou o dědičném hříchu. Podle něj vzniká dědičný hřích skrze hřích Adamem způsobeného celého zatracení vnitřního člověka. Tento hřích se stal tak bytostně součástí naší přirozenosti, že ho nemůže ani křest odstranit. Toto dědičně-hříšné zatracení je zůstatkový hřích a vyvolává stále aktuální hříchy. Proto nemůže existovat žádné vykoupení a nové bytí.“ (Podle „Symboliky“ Johana Adama Möhlerse, přepracováno P. Thomsem Jentzsem, *Grundfragen der Ökumene. Die dogmatischen Gegensätze der Katholiken und Protestanten*. Stuttgart 1992, 57 – Herv. orig.).

⁽⁸⁾ Srov. Mt 9,13.

⁽⁹⁾ Srov. Lk 15,4–6.

⁽¹⁰⁾ Srov. Mt 10,39; 16,25; Lk 17,33; Jan 12,25.

Nehledejme v tomto životě žádné jiné jméno, než Ježíš - dokončení ze str. 2

jsme průměrní a spokojeni se svými laboratorními apoštolskými plány? Stále si pamatujme, že moc církve nepřebývá v ní samotné a v jejích organizačních schopnostech, nýbrž skrývá se v hlubokých vodách Božích. A tyto vody hýbou našimi tužbami a tyto tužby rozšiřují srdce. To je sv. Augustin: „Modlit se znamená toužit a touha rozšiřuje srdce.“ Právě v tužbách Faber mohl rozlišovat Boží hlas. Bez tužeb se nikam nedojde, a proto je třeba obětovat svoje touhy Pánu. V *Konstitucích* se praví, že „bližnímu lze pomáhat svatými tužbami a modlitbami před Bohem“ (*Konstituce*, 638).

Faber měl opravdovou a hlubokou touhu po „rozpětí v Bohu“, byl zcela soustředěn v Bohu, a proto mohl v duchu poslušnosti chodit, nezřídka pěšky, po celé Evropě, vlídně se všemi rozmlouvat a hlásat evangelium. Přichází mi na mysl pokušení, které možná máme a mnozí je mají, totiž spojovat hlá-

sání evangelia s inkvizičním výpraskem, odsuzováním. Nikoli, evangelium se hlásá s jemnocitem, bratrsky a s láskou! Důvěrnost s Bohem mu umožnila chápat, že vnitřní zkušenost a apoštolský život jdou vždy pospolu. Ve svém *Deníku (Memoriale)* píše, že prvním hnutím srdce musí být touha „po tom, co je podstatné a prvořadé, aby první místo bylo vyhrazeno hledání Boha, našeho Pána“ (*Memoriale*, česky *Krátký život, dlouhé cesty*, Refugium, Olomouc 2004, č. 63). Faber pocituje touhu nechat Krista „zaujmout místo uprostřed srdce“ (*tamtéž*, č. 68). A Faber bez ustání cestoval také přes zeměpisné hranice, takže se o něm říkalo, že „se patrně narodil proto, aby se nikde neusadil“ (MI, *Epistolae* I, 362). Faber byl stravován intenzivní touhou sdílet Pána. Pokud nemáme stejnou touhu, pak se potřebujeme zastavit v modlitbě a tichou vroucností prosit, aby si nás na přímluvu našeho bratra Petra Pán opět podma-

nil svým půvabem, onou touhou, která vedla Petra do veškerého apoštolského „bláznovství“.

Jsme muži v tenzi a jsme také muži rozporuplnými a nekoherentními, hříšníci – všichni. Jsme však muži, kteří chtějí putovat pod Ježíšovým pohledem. Jsme nicotní, jsme hříšníci, ale chceme sloužit pod praporem kříže v Tovaryšstvu, které nese Ježíšovo jméno. Jsme egoisty, ale přesto chceme žít životem hnaným velkými tužbami. Obnovme svoje zasvěcení Věčnému Pánu veškerenstva, abychom s pomocí jeho slavné Matky mohli chtít, toužit a žít smýšlením Krista, který se zřekl sám sebe. Jak napsal svatý Petr Faber, „nehledejme v tomto životě žádné jiné jméno, než Ježíš“ (*Memoriale*, č. 205).

A prosme Matku Boží, aby nás přidružila ke svému Synu.

Přežil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Vzpomínky na papeže Pia X. (11)

Jeho vzdělanost a řečnické umění

(Třetí část)

To, co bylo stylizováno jako více formální a oficiální výroky Jeho Svatosti, jako byly jeho proslovy k posvátnému kardinálskému kolegiu, apoštolské listy apod., obvykle sám nepsal, i když ve skutečnosti pro sepsání těchto závažných dokumentů často vypracovával koncepty nebo dodával poznámky a nikdy neopomenul dát přesné pokyny či pečlivě revidovat každý díl práce připravené pro něj jeho podřízenými.

Avšak například strhující proslov Pia X. k nově jmenovaným kardinálům v konzistoři v květnu 1914, následně publikovaný v *Acta Apostolicae Sedis*, byl jeho vlastním dílem od počátku až do konce a napsán jeho vlastní rukou. Vlastním rukopis této jeho poslední řeči, pronesené bezprostředně poté, co udělil purpurový biret nově jmenovaným členům posvátného kardinálského kolegia, mezi nimiž byl také arcibiskup boloňský, kardinál Della Chiesa.⁽¹⁾ Vzpomínka na tento důrazný proslov tři měsíce před jeho smrtí, tak zjevně inspirovaný jeho apoštolskou horlivostí a hodný velkého papeže, musí být jistě v mysli mnohých stále čerstvá, protože proslov ve všech přítomných zanechal nejhlubší dojem.

Totéž můžeme říci o mnoha dalších promluvách adresovaných veřejným sdružením nejrůznějšího druhu. Při těchto příležitostech Svatý otec buď četl napsaný dokument, který připravil, nebo hovořil se svým rukopisem v rukou, i když v průběhu promluvy se do něj jen sem tam podíval.

Je nemálo těch, kdo se přiklání k názoru, že Pius X. byl jako řečník nejlepší tehdy, když improvizoval, jak to často činil. Jeho slova tehdy proudila plynule ve správných souvětích a v jazyce plném významu a zbaveném vši umělé rétoriky a prázdných frází. O tom, že cokoliv říkal, velmi intenzivně cítil, nemohl nikdo z jeho posluchačů pochybovat. A byla to tato jeho opravdovost, jež spolu se zabarvením jeho hlasu, s důstojností jeho gest a se zářící tváří jeho upoutávala pozornost,

propůjčovala vybrané kouzlo jeho mluvějící a obnovovala přesvědčující sílu jeho obvyklých argumentů.

Monsignor Touchet, význačný orleánský biskup, sám brilantní řečník, nezastíral svůj upřímný obdiv pro řečnické umění Svatého otce, které měl mnoho možností ocenit během své návštěvy v Římě. Rád mu naslouchal, když mluvil. Navíc měl ve zvyku posílat své hlavní promluvy a spisy Piovi X. a velmi se těšil z bystrých připomínek k nim, které Svatý otec obvykle činil a sděloval mu je často v přátelské korespondenci. Nebude nemístné, když zde uvedeme výtah z odpovědi Jeho Svatosti na proslov čtený Monsignorem Touchetem v *Sala del Concistoro* [Sále konzistoře] u příležitosti beatifikace Jany z Arku.

Přebírám ho z konceptu, který pochází přímo z pera Svatého otce, a ve svém překladu se snažím zachovat nedotčené, nakolik je to možné, charakteristické rysy původního textu. Bylo to dopoledne 20. dubna 1909 před velkým shromážděním, co papež po určitých úvodních větách takto promluvil:

Ctihodní bratři a milovaní synové, kteří kvůli poslušnosti svému svědomí kážete a praktikujete bez lidského ohledu učení katolické církve a jen z tohoto důvodu snášíte potupy všeho druhu, zatímco se na vás k veřejnému pohrdání ukazuje prstem a jste oceňováni jako nepřátelé vlasti, odraze do tváře svých promlouvačů tuto hnusnou promluvu, která otevírá ve vašem srdci tak hlubokou a obrovskou ránu, že pro odpuštění podobné urážky máte zcela zapotřebí pomoc Boží milosti.

Není totiž nic nedůstojnějšího než tato promluva, která chce napadnout vaši čest a vaši víru, neboť, pokud by katolicismus byl nepřítelem vlasti, nebyl by již božským náboženstvím. Vlast je posvátné jméno, které v nás vyvolává naše nejdražší vzpomínky a naplňuje chvěním všechna vlákna našeho srdce, protože v ní jsme se narodili a protože k ní nás vážou pokrevní pouta i vznešenost citů a tradic. A proto je hodna nejenom lásky, nýbrž zvláštní lásky.

A jestliže toto se prokazuje jako pravdivé všude, mnohem více tomu tak musí být tehdy, když naše vlast je spojena nerozlučitelnými pouty s onou vlastí, která není omezena hranicemi žádného oceánu či řetězcem hor a kde se mluví nejenom jedním jazykem, nýbrž všemi; onou vlastí, která ve své šíři zahrnuje viditelný svět i onen záhrobní: katolickou církví.

Lidem politiky, kteří vidí v církvi nepřítele, a proto se stále staví proti ní; sektářům, kteří se vši svou nenávistí inspirovanou satanem ji bez ustání pomlouvají a urážejí; falešným představitelům vědy, kteří se ji svými sofismaty všeho druhu snaží potupit, jako by byla nepřítelem svobody, civilizace a intelektuálního pokroku, odpovězte, že církev, učitelka duší, řídí srdce lidí a vykonává svou svrchovanou vládu nad celým světem, protože jediné ona, která je Kristovou Nevěstou a má vše společné se svým božským Ženichem, je nositelkou Pravdy a jediné ona si může zasloužovat lásku a úctu všech národů.

Proto ten, kdo se bouří proti její autoritě ze strachu, že by mohla státu uzurpovat vládu, staví bariéru proti Pravdě; kdo vyhlásuje její autoritu jako cizí vlastnímu národu, touží po tom, aby se tomuto národu stala cizí Pravda; kdo se obává toho, že by její autorita mohla zmenšit svobodu a velikost lidu, věří zjevně, že nějaký lid a nějaký národ mohou být velikými a svobodnými bez Pravdy.

Odtud plyne, že jestliže nějaký stát, nějaká vláda, nějaká autorita, ať je její jméno jakékoliv, vede válku proti Pravdě, nemůže doufat v to, že sklídí úctu a lásku, neboť napadá nejposvátnější z lidských citů. Tento stát, tato vláda, tato autorita mohou být udržovány pouze silou; mohou být obávány, protože meč trestu nutí k poslušnosti; může se jim tleskat z pokrytectví, z osobního zájmu či servilismu; mohou být také poslouchány, protože náboženství zušlechťuje naši podřízenost pozemské moci za podmínky, že nepřikazuje nic proti Božímu zákonu, v kterémžto případě se každý musí zdržet této podřízenosti, aniž by se kvůli tomu stal rebelem.

Avšak, i když tato povinnost podřízenosti v tom, co se neprotiví povinností přikázaným náboženstvím, činí poslušnost více záslužnou, nestačí nicméně k tomu, aby ji učinila více radostnou a spontánní, jak si to zaslouhuje láska a úcta vůči náboženství.

► *My pocítujeme úctu k vlasti, jež ve sladké jednotě s církví pečuje o pravé dobro lidstva. A toto je důvod toho, proč praví hrdinové a zachránci nějakého národa vždy vyšli z řad nejlepších katolíků a proč jsou svatí vzýváni v hymnách naší liturgie jako patroni své země. Oni následovali příklad Svatého svatých, který, zatímco poslouchal představitel moci a platil daň Césarovi, když se přiblížil k Jeruzalému a předvídal jeho zánik, proléval nad ním hojné slzy, protože ten, milovaný Bohem a zahrnutý jeho přízní, nevyužil této milosti a návštěvy učiněné*

mu jím samým, kdy by nad ním vylil požehnání všeho druhu.

(Pokračování)

Z anglického originálu „Memories of Pope Pius X“ (London: Burns, Oates & Washburne, 1939) přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Tedy budoucí papež Benedikt XV., který byl bezprostředním nástupcem sv. Pia X. na stolci sv. Petra. [pozn. překl.]

DUCHOVNÍ CVIČENÍ NA VELEHRADĚ 2015

8. 2. - 13. 2.	Kněžské exercicie	Mons. Vojtěch Šíma
18. 10. - 23. 10.	Kněžské exercicie	P. Vojtěch Kodet, O.Carm.
25. 10. - 30. 10.	Kněžské exercicie	Mons. Vojtěch Šíma
8. 11. - 13. 11.	Kněžské exercicie	Mons. Pavel Posád
15. 11. - 20. 11.	Kněžské exercicie	P. Vojtěch Kodet, O.Carm.
29. 1. - 1. 2.	Duchovní cvičení pro všechny, kteří přijali svátosti církve v dospělosti	P. Vítězslav Řehulka
13. 2. - 15. 2.	Duchovní obnova formou večeřadla	jáhen Jiří Maxa
20. 2. - 22. 2.	Duchovní cvičení (nejen) pro členy Matice svatoantonínské	P. Josef Čunek, SJ
24. 2. - 27. 2.	Duchovní cvičení pro zaměstnance Charity	P. Bohumír Vitásek
27. 2. - 1. 3.	Duchovní cvičení pro kostelníky a akolyty	Mons. Vojtěch Šíma
6. 3. - 8. 3.	Rekolekce pro katechety a animátory farních společenství	Mons. Pavel Posád
12. 3. - 15. 3.	Postní duchovní obnova na téma „Proměna srdce“	P. Vladimír Kasan, OSB
16. 3. - 18. 3.	Duchovní cvičení pro kostelníky a akolyty	Mons. Vojtěch Šíma
20. 3. - 22. 3.	Vikendová duchovní obnova pro všechny, kteří pečují o kostel (+ praktická část pro aranžéry květin)	Mons. Vojtěch Šíma
27. 3. - 29. 3.	Víkend pro seniory (Centrum pro rodinu)	P. Stanislav Peroutka, SJ
12. 6. - 14. 6.	Duchovní obnova formou večeřadla	jáhen Jiří Maxa
14. 6. - 18. 6.	Duchovní cvičení pro všechny	P. Antonín Dabrowski, OFM
21. 6. - 27. 6.	Duchovní cvičení pro řeholní sestry	P. Emil Matušů, SDB
8. 7. - 11. 7.	Duchovní cvičení pro všechny	P. Miloslav Kabrda, SDB
19. 7. - 23. 7.	Duchovní cvičení pro všechny	Mons. Aleš Opatrný
23. 7. - 26. 7.	Duchovní cvičení pro lékaře a zdravotníky	Mons. Aleš Opatrný
16. 8. - 19. 8.	Duchovní cvičení pro pedagogy a katechety	Mons. Aleš Opatrný
23. 8. - 28. 8.	Duchovní cvičení pro trvalé jáhny a jejich manželky	jáhen Max Kašparů
23. 8. - 28. 8.	Duchovní cvičení pro vysokoškoláky	P. Michal Altrichter, SJ
6. 9. - 9. 9.	Duchovní cvičení pro všechny	P. Miloslav Kabrda, SDB
23. 10. - 25. 10.	Víkend pro seniory (Centrum pro rodinu)	P. Stanislav Peroutka, SJ
26. 11. - 29. 11.	Adventní duchovní cvičení	Mons. Vojtěch Šíma
29. 11. - 3. 12.	Adventní duchovní cvičení	P. Antonín Dabrowski, OFM
30. 12. - 1. 1.	Duchovní obnova formou večeřadla	jáhen Jiří Maxa, P. Štěpán Filip, OP

Bližší informace naleznete na www.stojanov.cz. **Přihlášky** posílejte na adresu: Římskokatolická duchovní správa Stojanov, Salašská 62, 687 06 Velehrad. Tel.: 572 571 420, 733 741 896, e-mail: velehrad@stojanov.cz

Na každém životě záleží

Půldruhého milionu Španělů se shromáždilo v Madridu na protest proti rozhodnutí premiéra Mariana Rajoye neschválit zákon o ochraně počatých dětí a o ochraně mateřství. Účastníci, mezi nimi tisíce rodin a mladých lidí, požadovali, aby premiér předložil zákon připravený bývalým ministrem spravedlnosti Albertem Gallardónem.

Zazněla též svědectví několika rodin a žen, které se navzdory nepříznivým okolnostem rozhodly přivést dítě na svět. V tomto duchu bylo vyrobeno i video s názvem „Tady jsem“, které je i hymnou manifestace a symbolizuje připravenost účastníků pomáhat nečekaně těhotným ženám a nabízet jim opravdovou pomoc místo umělého potratu. Na závěr byl přečten manifest, v němž účastníci naléhají na španělského premiéra, aby napravil své chybné rozhodnutí a jednal v souladu s volebním programem Partido Popular (Lidová strana) týkajícím se ochrany počatých dětí a ochrany mateřství. V opačném případě účastníci nepodpoří premiérovu stranu ve volbách a podobné jednání navrhnou celé společnosti.

Manifestaci s mottem „Na každém životě záleží“ svolalo na 40 občanských sdružení za podpory více než 150 národních a mezinárodních organizací (mj. i Hnutí Pro život ČR a Res Claritatis). Další manifestace pro život je plánována na 14. březen 2015 opět v Madridu.

HPŽ ČR 22. 11. 2014, HazteOir.org

Duchovní programy a kurzy v exercičním domě na Svaté Hoře v roce 2015				
Začátek	Konec	Název kursu	Exercitátor	Cena
4. 2. 2015 17.30 hodin	7. 2. 2015 13.00 hodin	Příprava na Velikonoce pro každého	P. Miloslav Kabrda, SDB	1200 Kč
26. 2. 2015 17.30 hodin	1. 3. 2015 13.00 hodin	Exercicie pro zdravotníky a pro ty, kteří pečují o druhé	Mons. Aleš Opatrný	1200 Kč
16. 3. 2015 17.30 hodin	18. 3. 2015 13.00 hodin	Setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského	P. Michal Němeček	0 Kč
19. 3. 2015 17.30 hodin	22. 3. 2015 13.00 hodin	Exercicie „Má církev srdce?“	P. Ondřej Salvét	1200 Kč
4. 5. 2015 17.30 hodin	8. 5. 2015 8.30 hodin	Exercicie „Modli se a pracuj II.“	P. Karel Satoria, OCSO	1510 Kč
18. 5. 2015 17.30 hodin	22. 5. 2015 8.30 hodin	Exercicie „Kristus – jediný Vykupitel člověka“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	1510 Kč
4. 6. 2015 17.30 hodin	7. 6. 2015 13.00 hodin	Exercicie pro rozvedené i znovu seždané	Mons. Aleš Opatrný	1200 Kč
8. 6. 2015 17.30 hodin	12. 6. 2015 8.30 hodin	Exercicie „Maria, vzor pro dnešní dobu“	P. Jan Sokulski, CSsR	1510 Kč
15. 6. 2015 17.30 hodin	19. 6. 2015 8.30 hodin	Exercicie „Křesťanská výchova v dnešní době“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	1510 Kč
2. 8. 2015 15.30 hodin	6. 8. 2015 8.30 hodin	Láska je touha po jednotě (Fragmentárnost a sjednocení v duchovním životě)	P. Petr Beneš, CSsR	1510 Kč
17. 8. 2015 17.30 hodin	21. 8. 2015 8.30 hodin	Exercicie „Co dělat, když se nám zdá, že život ztrácí smysl“	P. Jan Sokulski, CSsR	1510 Kč
23. 8. 2015 17.30 hodin	29. 8. 2015 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	2310 Kč
17. 9. 2015 17.30 hodin	20. 9. 2015 13.00 hodin	Exercicie pro seniory – „Zralý život v pohledu víry“	Mons. Aleš Opatrný	1200 Kč
21. 9. 2015 17.30 hodin	25. 9. 2015 8.30 hodin	Exercicie v mlčení (pro lidi středního věku)	P. Angelo Scarano, S.S.L.	1510 Kč
5. 10. 2015 17.30 hodin	10. 10. 2015 8.30 hodin	Exercicie podle sv. Ignáce z Loyoly	P. František Hylmar, SJ	1910 Kč
16. 10. 2015 17.30 hodin	18. 10. 2015 13.00 hodin	Setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského	P. Michal Němeček	0 Kč
19. 10. 2015 17.30 hodin	23. 10. 2015 8.30 hodin	Exercicie „od začátku“	P. David Horáček, CSsR	1510 Kč
25. 10. 2015 17.30 hodin	31. 10. 2015 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	P. Jindřich Krink	2310 Kč
5. 11. 2015 17.00 hodin	8. 11. 2015 13.00 hodin	Exercicie „Literatura a duchovní život“	P. Petr Beneš, CSsR	1200 Kč
9. 11. 2015 17.30 hodin	13. 11. 2015 8.30 hodin	Exercicie pro muže „Král David“	P. Václav Hypius, CSsR	1510 Kč
15. 11. 2015 17.30 hodin	21. 11. 2015 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	Mons. Aleš Opatrný	2310 Kč
26. 11. 2015 17.30 hodin	29. 11. 2015 13.00 hodin	„Pax“ (pokoj) – prostředí pro růst Boží setby v nás	P. Stanislav Příbyl, CSsR	1200 Kč
29. 11. 2015 17.30 hodin	5. 12. 2015 8.30 hodin	Exercicie pro kněze „Adventní týden s posledními papeži“	P. Miloš Szabó	2310 Kč

Přihlášky: písemně – Římskokatolická farnost Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II-591 •
• e-mail: ex.dum@svata-hora.cz • vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz •
• tel. 731 619 800. Změna programu vyhrazena... •

Gatesova nadace prodává antikoncepci za jeden dolar

Nadace Billa Gatese se chystá v 69 nejchudších zemích světa prodávat antikoncepci za jeden dolar. Jedná se o speciální jednoduchou injekci s malou jehlou bez tradiční stříkačky z dílny farmaceutické firmy *Pfizer*. Na kampani se podílí také velká britská nadace *Children's Investment Fund Foundation*.

Technologie byla původně použita v Indonésii při očkování proti žlutence typu B. Nyní je stejná technologie zkoušena na chudých ženách v Burkině Faso při jednorázovém podání antikoncepce *Sayana Press*. Aplikace bez tradiční stříkačky je pro zdravotní pracovníky údajně jednodušší. Stačí zmáčknout plastovou bublinu a žena dostane dávku hormonů na tři měsíce. Další výhodou je prý i fakt, že injekce se aplikuje do paže, a ne do hýždě nebo stehna, což vyžaduje od žen vyhrnutí šatů. Do budoucna výrobce plánuje, že by si ženy injekci aplikovaly samy.

V Burkině Faso má žena průměrně šest dětí. Během posledních deseti let se užívání antikoncepce v Africe zdvojnásobilo na 26 %. Dalšími zeměmi, kde je plánován prodej antikoncepce *Sayana Press*, jsou Niger, Senegal a Uganda. Podle organizací, které stojí za kampaní, kterákoliv antikoncepce zachraňuje životy žen, protože by jinak byly nuceny podstupovat zpackané potraty, při nichž by se rodily živé děti. Jedno z jejich hesel je: „Zdravější matky = zdravější děti a větší šance přežítí dětí.“

Antikoncepce *Sayana*, která je registrována i v ČR, je – jako každá hormonální antikoncepce – také potenciálně abortivní. Každá antikoncepce má i řadu vedlejších účinků a kontraindikací, na které se žen v Africe většinou nikdo neptá a o nichž je nikdo neinformuje. Proto řešení, které nabízí Gatesova nadace a její partneři ženám v nejchudších zemích světa, je velmi špatné. Účelnější by byla pomoc ekonomice, a to zejména v rozvojových zemích, kde jsou děti zárukou sociálního zabezpečení. Distribuce antikoncepce sice povede k nižší porodnosti, ale lidé budou stále žít v chudobě.

HPŽ ČR 16. 11. 2014, BBC

Pondělí 5. 1. 2015:

6:05 Vatican magazine (796. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Život v modlitbě 7:05 Zachraňme kostely (13. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově 7:25 Přejeme si... 7:40 Dům ze skla? (2. díl) 8:45 Zapomenutá generace 9:05 Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova 9:15 Misionář pod sopkou 9:50 Život na konci života 11:10 Cirkus Noeland (19. díl) 11:40 Sedmihlásky 11:45 Maminčiny pohádky (2. díl): Kukaččí vejce II. 11:55 Z pokladů duše: P. Pavel Semela – Eucharistie [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Má vlast (1. díl): Karlštejn 13:15 Volání: Etiopie 13:30 Vatican magazine (796. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:00 Listy z osamělého ostrova: List do Tyatír (4. díl): Když je čas odejít 14:35 Noční univerzita: Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě 16:05 V souvislostech (79. díl) 16:25 Můj Bůh a Walter: Člověk 16:45 Cesta návratu 17:00 Krasohled (11. díl) [L] 17:25 Vše pro mého krále a královnu 18:00 Katedrála svatého Václava v Olomouci 18:25 Sedmihlásky 18:30 Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe 18:40 Světec dvou národů 19:15 Ars Vaticana (6. díl) 19:25 Přejeme si... 19:40 Zprávy z Věčného města (166. díl): 5. 1. 2015 [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Pavel Semela – Eucharistie 20:00 Na jedné lodi (4. díl) [L] 21:05 Na koberečku 21:15 Terra Santa News: 31. 12. 2014 21:40 Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Znamení kříže 23:00 Vatican magazine (796. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:35 Noemova pošta: leden.

Úterý 6. 1. 2015:

6:05 Zprávy z Věčného města (166. díl): 5. 1. 2015 6:15 Záznam koncertu z kostela Sv. Ducha v Ostravě-Zábřehu (SHF 2009) 7:30 Můj Bůh a Walter: Člověk 7:45 Hlubinami vesmíru 8:30 Hudební magazín Mezi pražci 9:10 Budu pomáhat: Sociálně-terapeutická dílna Jinan 9:20 Vatican magazine (796. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 9:55 Z pokladů duše: Mons. Jan Svoboda – Přinášet druhým Ježíše 10:00 Mše svatá ze slavnosti Zjevení Páně z Baziliky sv. Petra v Římě [L] 11:45 Sedmihlásky – My tři králové jdeme k vám 11:55 Z pokladů duše: Mons. Jan Svoboda – Přinášet druhým Ježíše 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:15 P. S. [P] 12:30 Buon giorno s Františkem 13:20 Ars Vaticana (6. díl) 13:35 Zachraňme kostely (13. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově 13:55 Z pokladů duše: Mons. Jan Svoboda – Přinášet druhým Ježíše 14:00 Katedrála svatého Václava v Olomouci 14:25 Noemova pošta: leden 16:00 Z pokladů duše: Mons. Jan Svoboda – Přinášet druhým Ježíše 16:05 Přejeme si... 16:20 Putování po varhanách s Michalem Novenkem – Jaroslav Kolčava 16:45 Léta letí k andělům (65. díl): Peter Kopa 17:10 Cirkus Noeland (19. díl) 17:40 Sedmihlásky – My tři králové jdeme k vám 17:45 Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku 17:55 Z pokladů duše: Mons. Jan Svoboda – Přinášet druhým Ježíše 18:00 Muzikanti, hrajte (6. díl) [L] 19:25 Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova 19:35 Zpravodajské Noeviny (639. díl): 6. 1. 2015 [P] 20:00 Z pokladů duše: Mons. Jan Svoboda – Přinášet druhým Ježíše 20:05 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí 20:55 Živá historie – Hrad Strečno 21:05 Plnou parou do srdce Beskyd 21:40 Zpravodajské Noeviny (639. díl): 6. 1. 2015 22:00 P. S. 22:10 Zprávy z Věčného města (166. díl): 5. 1. 2015 22:20 Přejeme si... 22:35 Terra Santa News: 31. 12. 2014 23:00 Jak potkávat svět s Petrem Šumníkem 0:25 Misie slovenských salesiánů v Belgii.

Středa 7. 1. 2015:

6:05 Zpravodajské Noeviny (639. díl): 6. 1. 2015 6:20 Noční univerzita: Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě 7:50 Ars Vaticana (6. díl) 8:00 Pro vita mundi (138. díl): MUDr. Marián Hošek 8:45 Broumovsko 9:00 Zprávy z Věčného města (166. díl): 5. 1. 2015 9:10 Vydržet a nepadnout 9:45 Charita Veselí nad Moravou 10:00 Generální audience [L] 11:20

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Velké ticho v Poličanech 11:40 Sedmihlásky – My tři králové jdeme k vám 11:45 Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Na jedné lodi (4. díl) 13:55 Na koberečku 14:05 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (101. díl): FLAIR – Od pramenů k moři 15:30 Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova 15:40 Zpravodajské Noeviny (639. díl): 6. 1. 2015 16:00 Krasohled (11. díl) 16:25 Jezuitské redukcce v Paraguai 16:40 Zprávy z Věčného města (166. díl): 5. 1. 2015 16:50 Cenacolo, post scriptum 17:00 Můj Bůh a Walter: Ateismus 17:25 Vatican magazine (796. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:00 Charita ve středu (9. díl) [L] 19:00 Sedmihlásky – My tři králové jdeme k vám 19:05 Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. 19:15 Terra Santa News (136. díl): 7. 1. 2015 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva 21:25 Noční univerzita: Doc. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D. – 2. vatikánský koncil a náboženská svoboda [P] 22:30 Generální audience Svatého otce [P] 23:00 Listy z osamělého ostrova: List do Tyatír (4. díl): Když je čas odejít 23:35 Záznam koncertu z kostela Sv. Ducha v Ostravě-Zábřehu (SHF 2009) 0:45 Cesta návratu.

Čtvrtek 8. 1. 2015:

6:05 Buon giorno s Františkem 7:00 Přejeme si... 7:15 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí 8:10 Terra Santa News (136. díl): 7. 1. 2015 8:30 Muzikanti, hrajte (6. díl) 9:55 Noemova pošta: leden 11:25 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky – My tři králové jdeme k vám 11:45 Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:20 Záznam koncertu z kostela Sv. Ducha v Ostravě-Zábřehu (SHF 2009) 13:35 Generální audience Svatého otce 14:05 Pro vita mundi (138. díl): MUDr. Marián Hošek 14:50 Outdoor Films s Stevem Lichtagem – S mistrem filmového umění o podmořském filmu 16:25 Zpravodajské Noeviny (639. díl): 6. 1. 2015 16:40 Zachraňme kostely (13. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově 17:00 Misionář pod sopkou 17:35 Galavečer Odry 2014 18:30 Maminčiny pohádky (6. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí II. 18:40 Sedmihlásky – My tři králové jdeme k vám 18:45 Hlubinami vesmíru 19:25 Budu pomáhat: Raná péče Eda 19:35 Zpravodajské Noeviny (640. díl): 8. 1. 2015 [P] 20:00 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (104. díl) [L] 21:25 Putování po evropských kláštřích: Premonstrátský klášter v Grimbergen, Belgie 21:55 Zpravodajské Noeviny (640. díl): 8. 1. 2015 22:15 P. S. 22:25 Vatican magazine (796. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:00 Krasohled (11. díl) 23:25 Hudební magazín Mezi pražci 0:10 Zpravodajské Noeviny (640. díl): 8. 1. 2015 0:25 Můj Bůh a Walter: Ateismus 0:45 Zapomenutá generace.

Pátek 9. 1. 2015:

6:05 Zpravodajské Noeviny (640. díl): 8. 1. 2015 6:20 Krasohled (11. díl) 6:45 Česká bible v průběhu staletí 7:00 Na pořadu rodina – Práce pro rodiny jako poslání 8:05 Listy z osamělého ostrova: List do Tyatír (4. díl): Když je čas odejít 8:35 Cesta návratu 8:55 Noční univerzita: Doc. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D. – 2. vatikánský koncil a náboženská svoboda 10:00 Na koberečku 10:10 Na jedné lodi (4. díl)

11:15 Bača Milan od Juraja do Šimona 11:40 Sedmihlásky – My tři králové jdeme k vám 11:45 Maminčiny pohádky (6. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí II. 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Přejeme si... 13:05 Ars Vaticana (7. díl) 13:15 Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva 13:40 Legrace za pár drobných 13:55 Živě s biskupem: kardinál Dominik Duka 15:00 Má vlast (1. díl): Karlštejn 15:25 Světec dvou národů 16:00 Zpravodajské Noeviny (640. díl): 8. 1. 2015 16:15 Hudební magazín Mezi pražci 17:00 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí 17:55 Cirkus Noeland (19. díl) 18:25 Sedmihlásky – My tři králové jdeme k vám 18:30 Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. 18:45 Můj Bůh a Walter: Ateismus 19:05 Putování po evropských kláštřích: Premonstrátský klášter v Grimbergen, Belgie 19:40 Zprávy z Věčného města (167. díl): 9. 1. 2015 [P] 20:00 Kulatý stůl: Astronomie dnes [L] 21:40 Přejeme si... 22:00 Zachraňme kostely (13. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově 22:20 Klapka s ... (94. díl): Junior 23:20 Broumovsko 23:40 Charita ve středu (9. díl) 0:40 Zamagurská koleda.

Sobota 10. 1. 2015:

6:05 Zprávy z Věčného města (167. díl): 9. 1. 2015 6:15 Charita ve středu (9. díl) 7:20 Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva 7:40 Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova 7:50 Odkaz vysočanských předků 8:00 Galavečer Odry 2014 8:55 Cirkus Noeland (19. díl) 9:25 Sedmihlásky – My tři králové jdeme k vám 9:30 Krasohled (11. díl) 10:00 Můj Bůh a Walter: Ateismus 10:20 Muzikanti, hrajte (6. díl) 11:40 Cesta návratu 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:15 P. S. [P] 12:25 Zpravodajské Noeviny (640. díl): 8. 1. 2015 12:40 Přejeme si... 13:00 Krajané z Gerníku 13:40 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (104. díl) 15:05 Terra Santa News (136. díl): 7. 1. 2015 15:25 Zázrak v pralese 16:00 Buon giorno s Františkem 16:55 Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer 17:50 Listy z osamělého ostrova: List do Sárd (5. díl): Zpráva pro mrtvé 18:20 Sedmihlásky – My tři králové, jdeme k vám 18:25 Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. 18:35 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí 19:30 V souvislostech (80. díl) [P] 20:00 Cesta k andělům (89. díl) [P] 20:45 Guyanská Diana 21:10 Harfa Noemova [P] 21:35 Zapomenutá generace 22:00 P. S. 22:10 Zprávy z Věčného města (167. díl): 9. 1. 2015 22:20 Katedrála svatého Václava v Olomouci 22:50 Budu pomáhat: Raná péče Eda 23:00 Noční univerzita: Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě 0:30 Má vlast (1. díl): Karlštejn.

Neděle 11. 1. 2015:

6:15 Broumovsko 6:30 Zamagurská koleda 6:50 Ars Vaticana (7. díl) 7:05 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (104. díl) 8:25 Zprávy z Věčného města (167. díl): 9. 1. 2015 8:35 Hudební magazín Mezi pražci 9:30 Mše svatá z Vatikánu při příležitosti svátku Křtu Páně [L] 11:25 Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva 11:45 Na koberečku 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:15 V souvislostech (80. díl) 12:35 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:30 Muzikanti, hrajte (6. díl) 14:55 Budu pomáhat: Raná péče Eda 15:05 Cesta k andělům (89. díl) 15:50 Noční univerzita: Doc. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D. – 2. vatikánský koncil a náboženská svoboda 16:55 Sedmihlásky – Přeletěla laštovka 17:00 Noeland (62. díl) 17:30 Animované biblické příběhy: Abrahám a Izák [P] 18:00 Můj Bůh a Walter: Ateismus 18:20 Zprávy z Věčného města (167. díl): 9. 1. 2015 18:30 Světec dvou národů 19:05 Skanzen Strážnice 19:25 Poselství svatých: Svatý Petr 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Vatican magazine (797. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Koncert JKO z Gongu 2013 21:40 V souvislostech (80. díl) 22:05 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí 23:00 Cenacolo, post scriptum 23:10 Misionář pod sopkou 23:40 Ars Vaticana (7. díl) 23:50 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:05 Zpravodajský souhrn týdne.

Teologie by měla být vyučována v duchu kající adorace

Kardinál Collins, který se stal torontským arcibiskupem v roce 2007, uvedl jako teologické vzory svatého Augustina, svatou Terezii z Avily a blahoslaveného Johna Henryho Newmana. Řekl, že „základní chybou akademiků je pýcha. Moudří a vzdělání lidé jí musí předcházet.“

Při přednášce na teologické fakultě St. Michael College torontské univerzity kardinál Thomas Collins vyzval teology, aby měli na mysli společenství, konkrétnost a „kající adoraci“ spíše než individualismus, abstrakci a soběstačnost.

Dále uvedl: Ti, kdo se zapletou do pavučiny slov a pracují s jazykem a myšlenkami, si musí

dávat obzvláštní pozor na démona pýchy. Pýcha vede k zaslepenosti, k zahledění do sebe, k arogantním postojům, k pomluvám, k intrikám, k tvrdosti srdce vůči utrpení druhých a k izolaci od širšího společenství a jeho potřeb.

Zejména proto, že to může mít velký vliv na život celého společenství víry, musí být teologie provozována v duchu kající modlitby. Kněží jsou vyzýváni, aby se pravidelně zpovídali, neboť jsou vystaveni podobným pokušením jako univerzitní teologové. Studenti a profesori teologie by měli dělat totéž.

Zdroj: *Catholic Culture* (9. 11. 2014), převzato z www.claritatis.cz

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „SJEDNOCENÍ S BOHEM V EUCHARISTII“**, která má přímou souvislost s vyhlášenou přípravou na eucharistické kongresy v roce 2015. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 24.-25. ledna 2015**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 19. ledna 2015** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

BETLÉMY VYROBENÉ DĚTI z Rumburka a Jiřikova jsou **vystaveny v ambitu rumburské Lorety**. Více než dvě desítky betlémů předškoláci a školáci vystříhali z papíru, namalovali nebo vymodelovali z keramické hlíny. Některé postavíčky mají podobu skleniček naplněných různobarevnou vodou. **Výstava dětských betlémů probíhá v Loretě Rumburk do 2. 2. 2015, od úterý do soboty, mezi 9-16 hod.** Vstupné je 50 a 25 Kč. Děti do 6 let mají vstup zdarma. Výstavu pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk. **Více informací sděli:** Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, e-mail: loreta.rumburk@seznam.cz.

BREVIAŘ PRO LAIKY

3. - 10. LEDNA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 4. 1.		PO 5. 1.		ÚT 6. 1.		ST 7. 1.		ČT 8. 1.		PÁ 9. 1.		SO 10. 1.			
Antifona	154	167	154	167	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	154	167	154	167	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248		
Antifony	201	220	935	1046	233	255	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	813	914	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	201	220	215	236	233	255	241	264	244	268	247	272	251	276		
Antifona k Zach. kantiku	202	220	215	236	233	256	241	264	245	268	248	272	251	276		
Prosby	202	221	215	236	233	256	241	265	245	269	248	272	251	276		
Závěrečná modlitba	202	221	216	237	234	257	1277	1416	245	269	248	273	252	277		
Modlitba během dne:																
Hymnus	155	168	155	168	227	249	227	249	227	249	227	249	227	249		
Antifony	156	169	156	169	228	250	228	250	228	250	228	250	228	250		
Žalmy	926	1036	940	1052	235	257	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	203	221	216	237	237	259	242	266	245	269	249	273	252	277		
Závěrečná modlitba	202	221	216	237	234	257	242	265	245	269	248	273	252	277		
Nešpory:																
SO 3. 1.																
Hymnus	153	166	153	166	229	251	225	247	225	247	225	247	261	288		
Antifony	200	218	203	222	230	252	238	260	976	1091	992	1109	1009	1126	260	286
Žalmy	916	1025	930	1040	230	252	238	261	976	1091	992	1109	1009	1126	230	252
Kr. čtení a zpěv	200	219	204	223	231	254	239	262	243	267	246	271	250	274	260	287
Ant. ke kant. P. M.	200	219	204	223	232	254	240	263	243	267	247	271	250	275	260	287
Prosby	201	219	204	223	232	254	240	263	243	267	247	271	250	275	261	287
Záv. modlitba	202	221	202	221	234	257	234	257	1277	1416	245	269	248	273	263	291
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Neděle 4. 1. - 2. neděle po Narození Páně

1. čt.: Sir 24,1-4.12-16

(řec. 1-2.8-12)

Ž 147,12-13.14-15.19-20

Odp.: Jan 1,14 (*Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.*)Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: Ef 1,3-6.15-18

Ev.: Jan 1,1-18

Pondělí 5. 1. - ferie

1. čt.: 1 Jan 3,11-21

Ž 100(99),1-2.3.4.5

Odp.: 1 (*Plesajte Hospodinu, všechny země!*)

Ev.: Jan 1,43-51

Úterý 6. 1. - slavnost Zjevení Páně

1. čt.: Iz 60,1-6

Ž 72(71),1-2.7-8.10-11.12-13

Odp.: srov. 11 (*Budou se ti, Hospodine, klanět všechny národy země.*)

2. čt.: Ef 3,2-3a.5-6

Ev.: Mt 2,1-12

Středa 7. 1. - nez. pam.

sv. Rajmunda z Peñafortu

1. čt.: 1 Jan 3,22-4,6

Ž 2,7b-8.10-11

Odp.: 8a (*Dám ti v majetek národy.*)

Ev.: Mt 4,12-17.23-25

Čtvrtek 8. 1. - ferie

1. čt.: 1 Jan 4,7-10

Ž 72(71),1-2.3-4ab.7-8

Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)

Ev.: Mk 6,34-44

Pátek 9. 1. - ferie

1. čt.: 1 Jan 4,11-18

Ž 72(71),1-2.10.12-13

Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)

Ev.: Mk 6,45-52

Sobota 10. 1. - ferie

1. čt.: 1 Jan 4,19-5,4

Ž 72(71),1-2.14+15bc.17

Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)

Ev.: Lk 4,14-22a

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

ZÁKLADNÍ UČENÍ O VÍŘE
P. Oldřich Med SDB - P. Petr Koutský •
Ilustrace Marek Hlaváč, Eduard Hölzel,
Emanuel Žák • Fotografie Miroslav Staněk,
Vojtěch Cikrle

Malá učebnice základů katolického náboženství s modlitbami. Je to jakási prvouka pro rodiče, aby z ní dětem četli a případně texty převyprávěli. Vyšlo s církevním schválením.

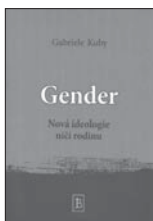
Gloria, Rosice u Brna • 2. vydání
Brož., A5, křídový papír, 184 stran, 120 Kč

GENDER • NOVÁ IDEOLOGIE NIČÍ RODINU

Gabriele Kuby • Z němčiny přeložila Alena Povolná

Publikace analyzuje současnou situaci a příčiny útoků na tradiční rodinu a celou společnost. Knihu by si měli přečíst učitelé, politici, kněží a každý, kdo chce znát jasnou argumentaci v oblasti rodinné etiky, objasňující nebezpečí genderové ideologie a homosexualismu. Globální sexuální revoluce je zde představena v souvislostech: myšlenkoví průkopníci od dob Francouzské revoluce, obrat od feminismu k gender-ideologii, strategické globální prosazení gender-ideologie v prostředí OSN, EU a národních vlád, politické znásilnění jazyka, epidemické rozšíření pornografie, zrušení všech morálních norem. Kniha o rozsahu přednášky popisuje současné kulturní a společenské změny, ukazuje slepou uličku, do které se dostává dnešní společnost, a hledá východisko z ní.

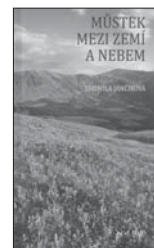
Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství
Brož., A6, křídový papír, 28 stran, 27 Kč

MŮSTEK MEZI ZEMÍ A NEBEM

Ludmila Jančíková

Kouzelné dětství v Karpatech provázelo mladého horala do daleké Prahy, kam ho zavedla touha po vzdělání. Druhá světová válka na Podkarpatsku ho o starý domov připravily, ale ani v novém ho neopouštěly vzpomínky. Rodná místa by už nepoznal, zapadlá vesnice jeho dětství se stala vyhledávaným střediskem zimních sportů. Ubylo tu políček a bídy, přibýlo lidského shonu a halasu, ale v barvitě vyprávění starého horala zůstaly Karpaty stejně malebné a laskavé jako dřív. Čtenář ho ochotně následuje na vysoké zelené poloniny a také zatouží, aby ho zchátralý, vichry rozviklaný můstek převedl znaveného životní poutí do nebe.

Jan Malík - Nové město
Váz., 123x202 mm, 128 stran, 170 Kč

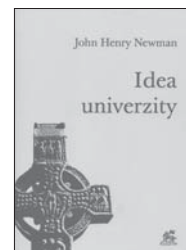
IDEA UNIVERZITY

John Henry Newman • Z angličtiny přeložil Daniel Soukup

• Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká

Soubor přednášek a esejů nazvaný *Idea univerzity* vznikl v 50. letech 19. století, kdy John Henry Newman spoluzakládal Irskou katolickou univerzitu a posléze se stal jejím prvním rektorem. Autor v nich výmluvně hájí ucelené vysokoškolské vzdělání zahrnující humanitní a přírodní vědy i filosofii a teologii. Klíčovou tezí tohoto souboru je, že skutečné poznání nemá sloužit žádným vnějším účelům, ale je cílem samo o sobě.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Váz., přebal,
152x212 mm, 288 stran, 320 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
 Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
 Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vitek, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.